

Sygn. akt I CZ 144/11

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. G.

przeciwko Bankowi Polska Kasa Opieki S.A. z siedzibą w W.

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 grudnia 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 29 lipca 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanego oraz obciążył go kosztami postępowania. Wskazał, iż apelacja została wniesiona z uchybieniem ustawowego terminu, a jego przywrócenie przez Sąd Okręgowy było nieuzasadnione.

Pozwany zaskarżył powyższe postanowienie w całości i wniósł o jego uchylenie. Skarżący zarzucił naruszenie art. 138 § 2 k.p.c., art. 139 § 1 k.p.c. oraz art. 217 § 2 w zw. z art. 361 k.p.c. i w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Wskazał, iż wbrew ocenie Sądu Apelacyjnego przesyłka zawierająca odpis wyroku wraz z jego uzasadnieniem nie została mu doręczona, gdyż pracownik poczty nie podjął próby jej doręczenia pracownikowi pozwanego banku, co czyniło bezskutecznym doręczenie zastępcze. Nie było jednocześnie podstaw do kwestionowania przez Sąd Apelacyjny postanowienia o przywróceniu terminu do wniesienia apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany w dniu 28 września 2010 r. złożył pismo, w którym domagał się zrealizowania wniosku z dnia 30 czerwca 2010 r., dotyczącego doręczenia wyroku z dnia 29 czerwca 2010 r., a w razie jego nieuwzględnienia, przywrócenia terminu do wniesienia apelacji. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 5 października 2010 r. przywrócił pozwanemu termin do wniesienia apelacji. Należy zatem przyjąć, że w jego ocenie nastąpiło wcześniej prawidłowe doręczenie uzasadnienia wyroku, przy zastosowaniu art. 139 k.p.c. Ta kwestia nie była przedmiotem ponownej oceny ze strony Sadu Apelacyjnego. Skuteczność doręczenia uzasadnienia zaskarżanego wyroku była oceniana jedynie przy okazji kontroli zasadności przywrócenia terminu. Sąd Apelacyjny nie mógł zatem dopuścić się naruszenia przepisów dotyczących doręczenia wskazanych w zażaleniu pozwanego. Sąd Apelacyjny oceniał jedynie, czy usprawiedliwione było przywrócenie terminu do wniesienia apelacji przez pozwanego. Zażalenie w części kwestionującej to stanowisko było natomiast uzasadnione. Pozwany powołał szereg okoliczności zarówno dla wykazania, że przesyłka zawierająca uzasadnienie wyroku faktycznie nie wpłynęła, jak i dla

wykazania, iż pozwany nie ponosi ewentualnie winy w niezachowaniu terminu do wniesienia apelacji. Argumentacja przedstawiona przez pozwanego mogła przemawiać za zasadnością jego stanowiska. Wskazał on między innymi na sposób odbioru korespondencji i prawidłowe funkcjonowanie tego systemu. Przy braku w nim adnotacji o dokonaniu doręczenia uzasadniało to przyjęcie przez pozwanego, że doręczenie uzasadnienia wyroku nie nastąpiło. Należało także uwzględnić, że upływ czasu pomiędzy złożeniem wniosku o doręczenie odpisu uzasadnienia wyroku, a datą w której pozwany uzyskał informację o uprawomocnieniu się wyroku (21 września 2010 r.) przypadający w okresie wakacyjnym – oraz okres choroby pełnomocnika pozwanego od 18 sierpnia 2010 r. do 18 września 2010 r.), nie przemawiały za przypisaniem stronie pozwanej braku należytej staranności. Tak też okoliczności te zostały ocenione przez Sąd Okręgowy, który przywrócił termin do wniesienia apelacji. W uzasadnieniu zażalenia zasadnie zaś podniesiono, że podważenie przez Sąd drugiej instancji postanowienia Sądu pierwszej instancji o przywróceniu terminu do wniesienia środka odwoławczego może mieć miejsce wówczas, gdy zachodzi ku temu pewna podstawa. Okoliczności występujące w rozpoznawanej sprawie nie uzasadniały takiej oceny.

Z tych względów zaskarżone postanowienie podlegało uchyleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.